(Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott jogi aktusok)

A TANÁCS 2004/757/IB KERETHATÁROZATA

(2004. október 25.)

a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Uniót létrehozó szerződésre és különösen annak 31. cikke e) pontjára és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

mivel:

(1) A tiltott kábítószer-kereskedelem veszélyezteti az Európai Unió polgárainak egészségét, biztonságát és életminőségét, valamint a tagállamok törvényes gazdaságát, stabilitását és biztonságát.

(2) A tiltott kábítószer-kereskedelem problémájának megoldására irányuló jogalkotás szükségességét különösen az Amszterdami Szerződésnek a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének területére vonatkozó rendelkezései végrehajtásának legjobb módjáról szóló, az 1998. december 3-i bécsi Bel- és Igazságügyi Tanács által elfogadott tanácsi és bizottsági cselekvési terv [3], az 1999. október 15–16-i tamperei Európai Tanács következtetései, különösen azok 48. pontja, az 1999. december 10–12-i helsinki Európai Tanács által jóváhagyott európai uniós kábítószerstratégia (2000–2004), valamint a 2000. június 19–20-i, Santa Maria da Feira-i Európai Tanács által jóváhagyott kábítószerre vonatkozó európai uniós cselekvési terve ismerte fel.

(3) A tiltott kábítószer- és prekurzorkereskedelem területén elkövetett bűncselekmények tényállási elemeire vonatkozóan olyan minimumszabályok elfogadására van szükség, amelyek lehetővé teszik az e kereskedelem elleni harcban a közös, uniós szintű megközelítés meghatározását.

(4) A szubszidiaritás elve alapján az Európai Unió fellépésének a kábítószerrel kapcsolatos legsúlyosabb bűncselekményekre kell összpontosítania. Bizonyos, a személyes fogyasztásra vonatkozó magatartástípusoknak e kerethatározat alkalmazási köréből való kizárása nem jelent tanácsi iránymutatást arra vonatkozóan, hogy a tagállamoknak hogyan kell ezeket az egyéb eseteket nemzeti jogukban kezelniük.

(5) A tagállamok által előírt büntetéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és magukban kell foglalniuk a szabadságvesztést is. A büntetések szintjének meghatározásakor figyelembe kell venni az olyan tényeket, mint az értékesített kábítószer mennyisége és típusa, illetve, hogy a bűncselekményt valamely bűnszervezet keretein belül követték-e el.

(6) A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a büntetések enyhítéséről rendelkezhessenek, amennyiben az elkövető hasznos információt szolgáltatott az illetékes hatóságoknak.

(7) Intézkedések elfogadása szükséges az e kerethatározatban említett bűncselekményekből befolyó bevétel elkobozhatósága érdekében.

(8) Intézkedéseket kell hozni továbbá annak érdekében, hogy a jogi személyeket felelőssé lehessen tenni az e kerethatározatban említett, saját hasznukra elkövetett bűncselekményekért.

(9) A tiltott kábítószer-kereskedelem problémájának megoldása érdekében tett erőfeszítések hatékonysága alapvetően az e kerethatározat végrehajtására irányuló nemzeti intézkedések harmonizálásán múlik,

[1] HL L 304.E, 2001.10.30., 172. o.
[2] A Hivatalos Lapban 2004. március 9-én közzétett vélemény.
[3] HL C 19., 1999.1.23., 1. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E kerethatározat az alkalmazásában

1. „kábítószer": az Egyesült Nemzetek Szervezetének alábbi egyezményeiben foglalt anyagok bármelyike:

   a) a 1961. évi, a kábítószerekről szóló egységes egyezmény (amelyet az 1972. évi Jegyzőkönyv módosított);

   b) a pszichotróp anyagokról szóló 1971. évi bécsi egyezmény. Ez magában foglalja az 1997. június 16-i, az új szintetikus kábítószerekre vonatkozó információ cseréjéről, ezen kábítószerek kockázatelemzéséről és ellenőrzéséről szóló 97/396/IB együttes fellépésben [1];

2. „prekurzor": az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1988. december 20-i, a kábítószerek és a pszichotróp anyagok tiltott kereskedelméről szóló egyezmény 12. cikkéből eredő kötelezettségek végrehajtására irányuló közösségi joganyagban meghatározott bármely anyag;

3. „jogi személy": bármely jogi szervezet, amely az alkalmazandó nemzeti jog szerint ilyen jogállással bír, kivéve az államokat, illetve egyéb közigazgatási szerveket, amelyek szuverén joguk gyakorlásában, illetve a nemzetközi közjogi szervezeteket.

2. cikk

A kábítószerek és prekurzorok kereskedelméhez köthető bűncselekmények

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a következő szándékos cselekmények – amennyiben azokat jogellenesen követték el –, büntetendőek legyenek:

a) a kábítószerek termelése, előállítása, kivonása, készítése, felajánlása, értékesítésre való felajánlása, forgalmazása, értékesítése, bármilyen feltétel mellett való szállítása, közvetítése, feladása, tranzitálása, fuvarozása, importálása vagy exportálása;

b) ópiummák, kokacserje vagy cannabis termesztése;

c) kábítószer birtoklása vagy vásárlása az a) pontban felsorolt tevékenységek valamelyikének folytatása céljával;

d) prekurzorok előállítása, szállítása és forgalmazása annak tudatában, hogy azokat tiltott kábítószer-gyártáshoz és előállításhoz fogják felhasználni.

(2) Az (1) bekezdésben leírt cselekmény nem tartozik e kerethatározat alkalmazási körébe, amennyiben az elkövetők azt kizárólag saját, személyes fogyasztásukra hajtják végre, a nemzeti jogban meghatározottak szerint.

3. cikk

Felbujtás, bűnrészesség, illetve bűncselekmény elkövetésének kísérlete

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett bűncselekmények bármelyikének elkövetésére való felbujtás, a bűnrészesség, illetve a bűncselekmény elkövetésének kísérlete bűncselekménynek minősüljön.

(2) A tagállamok mentességet adhatnak a büntetőjogi felelősség alól a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kábítószerek felajánlásának vagy készítésének, valamint a 2. cikk (1) bekezdésnek c) pontjában említett kábítószerek birtoklásának kísérlete esetén.

4. cikk

Büntetések

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben meghatározott bűncselekményeket hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetéssel büntessék.

Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett bűncselekményeket maximálisan legalább 1 évtől 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntessék.

(2) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett bűncselekményeket maximálisan legalább 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntessék az alább felsorolt valamennyi esetben:

a) amennyiben a bűncselekmény nagy mennyiségű kábítószert érint;

b) amennyiben a bűncselekmény olyan kábítószerekkel kapcsolatos, amelyek a legnagyobb mértékű egészségkárosító hatást fejtik ki, illetve több ember egészségét jelentős mértékben károsították.

[1] HL L 167., 1997.6.25., 1. o.

(3) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a (2) bekezdésben említett bűncselekményeket legalább 10 év szabadságvesztéssel lehessen büntetni, amennyiben a bűncselekményt valamely bűnszervezet keretén belül követték el, az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján, az Európai Unió tagállamaiban a bűnszervezetben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánításról szóló, 1998. december 21-i 98/733/IB együttes fellépés [1] meghatározása szerint.

(4) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett bűncselekményeket maximálisan legalább 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel lehessen büntetni, amennyiben a bűncselekményt valamely bűnszervezet keretén belül követték el a 98/733/IB együttes fellépés meghatározása szerint, valamint a prekurzorokat a (2) bekezdés a) vagy b) pontjában említett kábítószer-termelésére vagy előállítására szándékozzák felhasználni.

(5) Az áldozatok és más jóhiszemű harmadik felek jogainak sérelme nélkül minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegye a 2. és 3 cikkben említett bűncselekmények elkövetési tárgyaiként szereplő anyagok, az ezen bűncselekmények elkövetésében használt vagy abban használni kívánt eszközök, valamint az ezen bűncselekményekből befolyó bevételek elkobzását, vagy az ilyen bevételek, anyagok és eszközök értékével megegyező értékű tulajdon elkobzását.

Az „elkobzás", „eszközök", „bevétel" és „tulajdon" kifejezések az Európa Tanácsnak a bűncselekményekből származó bevételeket érintő pénzmosásról, azok felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló 1990. évi egyezmény 1. cikkében szereplőkkel azonos értelműek.

5. cikk

Sajátos körülmények

A 4. cikktől eltérve, minden tagállam meghozhatja a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 4. cikkben említett büntetések enyhíthetők legyenek, amennyiben az elkövető:

a) felhagy a kábítószer-és prekurzorkereskedelemmel kapcsolatos bűnözői tevékenységgel, és

b) olyan információt szolgáltat a közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok számára, amelyhez azok egyébként nem jutottak volna hozzá, ezáltal segítséget nyújtva a hatóságoknak abban, hogy:

   i. megelőzzék vagy enyhítsék a bűncselekmény hatását;

   ii. azonosítsák vagy bíróság elé állítsák a többi elkövetőt;

   iii. bizonyítékot találjanak, vagy

   iv. további, a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményt előzzenek meg.

6. cikk

Jogi személyek felelőssége

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyeket felelősségre lehessen vonni bármely, a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményért, amelyet saját hasznukra, bármely, a jogi személyen belül az alábbiak alapján vezető pozíciót betöltő személy egyedül vagy az érintett jogi személy szervezetének tagjaként követett el:

a) a jogi személy képviseletének jogköre;

b) a jogi személy nevében való döntéshozatali jogkör;

c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eseteken kívül minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyt felelősségre lehessen vonni, amennyiben az (1) bekezdésben említett személyre bízott felügyelet, illetve ellenőrzés elmulasztása lehetővé teszi a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményeknek a jogi személy hasznára történő, a jogi személy irányítása alá tartozó bármely személy általi elkövetését.

(3) Az (1) és (2) bekezdés értelmében a jogi személyek felelőssége nem zárja ki az olyan természetes személyek ellen indított büntetőeljárást, akik a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények bármelyikében elkövetőként, felbujtóként vagy bűnsegédként vettek részt.

7. cikk

Jogi személyekkel szembeni szankciók

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 6. cikk (1) bekezdése szerint felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen büntethető, amelyek magukban foglalják a büntető, illetve nem büntető pénzbírságot, valamint magukban foglalhatják az alábbi szankciókat:

a) kizárás adókedvezményekből, más juttatásból vagy állami támogatásból való részesülés lehetőségéből;

b) kereskedelmi tevékenység folytatásától való átmeneti vagy végleges eltiltás;

c) jogi felügyelet alá helyezés;

[1] HL L 351., 1998.12.29., 1. o.

d) bíróság által elrendelt felszámolás;

e) a bűncselekmény elkövetésére használt telephely átmeneti vagy végleges bezárása;

f) a 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően a 2. és 3 cikkben említett bűncselekmények körébe tartozó anyagok, az ezen bűncselekmények elkövetésében használt vagy abban használni kívánt eszközök, valamint az ezen bűncselekményekből befolyó bevételek elkobzása, vagy az ilyen bevételek, anyagok és eszközök értékével megegyező értékű tulajdon elkobzása.

(2) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 6. cikk (2) bekezdése értelmében felelősségre vont jogi személyt hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal vagy intézkedésekkel büntethessék.

8. cikk

Joghatóság és büntetőeljárás

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények feletti joghatóság létrehozása érdekében, amennyiben:

a) a bűncselekményt részben vagy teljesen az adott tagállam területén követték el;

b) az elkövető az adott tagállam állampolgára; illetve

c) a bűncselekményt az adott tagállam területén telephellyel rendelkező jogi személy javára követték el.

(2) Egy tagállam dönthet úgy, hogy az (1) bekezdés b) és c) pontjában megállapított joghatóságot nem alkalmazza, vagy csak bizonyos esetekben és körülmények között alkalmazza, amennyiben a bűncselekményt az adott tagállam területén kívül követték el.

(3) Egy tagállam, amely saját joga értelmében nem adja ki saját állampolgárait, meghoz minden szükséges intézkedést a joghatóság létrehozására és – adott esetben – a büntetőeljárás indítására az olyan esetekben, amelyekben egy, a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményt adott tagállam állampolgára a tagállam területén kívül követ el.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot, amennyiben a (2) bekezdés alkalmazása mellett döntenek, adott esetben a konkrét eset vagy körülmények megjelölése mellett, amelyre a döntés vonatkozik.

9. cikk

Végrehajtás és jelentések

(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy e kerethatározat rendelkezéseinek 2006. május 12-ig megfeleljenek.

(2) Az (1) bekezdésben említett határidővel a tagállamok megküldik a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak a kerethatározatban meghatározott, rájuk vonatkozó kötelezettségeknek a nemzeti jogukba való átültetése céljából hozott rendelkezéseik szövegét. A Bizottság legkésőbb 2009. május 12-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kerethatározat végrehajtásának működéséről, beleértve annak a tiltott kábítószer-kereskedelem területén az igazságügyi együttműködésre kifejtett hatását. A jelentést követően a Tanács legkésőbb a jelentés benyújtását követő hat hónapon belül értékeli, hogy a tagállamok meghozták-e az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy e kerethatározatnak megfeleljenek.

10. cikk

Területi hatály

Ezt a kerethatározatot alkalmazni kell Gibraltárra.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2004. október 25-én.

a Tanács részéről
az elnökasszony
R. VERDONK